

IX.

EL MAGISTERI DE LA FRAGILITAT

TEMPS PER DESCOBRIR I REFLEXIONAR

Els cabells blancs i les arrugues són símbol d'experiència de vida; símbol de maduresa. La vellesa és la gràcia concedida a la gent gran en la qual "un nou naixement de dalt" pot ser assimilat íntimament i fet creïble per la comunitat humana. No és nostàlgia del naixement en el temps, sinó amor per al destí final. Ens ho recorda el Papa, comentant la trobada de Nicodem amb Jesús. La fe ens fa capaços d'entendre aquest renaixement per mitjà de tot el que la nostra vida té de fragilitat sí, però també d'esperança, perquè estem destinats a l'eternitat de Déu.

Quan tot el que ens envolta sembla que ens està dient; ja has viscut molts anys, estàs ple de debilitats, depens dels altres, retirat. Quan els anys pesen i el dubte, la fragilitat, la impotència... sembla que ens arraconen, Jesús ens diu: "*Viu! Perquè jo he vingut perquè tinguis vida*".

Per a la gent gran viure significa començar cada dia amb esperança, alegres, agraïts. Caminar, pas a pas, pujar les escales d'una en una, aprofitar al màxim cada glop de vida amb fidelitat i confiança. Saber-nos acompanyats i animats. Viure és lluitar, caure i aixecar-se, escoltar i sentir la crida, saber-nos estimats i esperats, oblidar-se d'un mateix i pensar en els altres...; és morir com el gra de blat, per donar una nova vida.

La gent gran, per la nostra fragilitat, podem ensenyar a les joves generacions que tots necessitem abandonar-nos confiadament al Senyor i invocar el seu auxili. Tots hem d'aprendre a no amagar les nostres fragilitats perquè són reals. La gent gran som capaços de recordar, de manera creïble i convincent, el passat. Per això som la memòria dels pobles encara que el nostre testimoni vagi acompanyat de debilitat, limitacions i fragilitat.

En l'Audiència General del 22 de juny de 2022, el Papa Francesc ens va demanar reflexionar sobre el diàleg de Jesús amb Pere, que es recull al final de l'Evangeli de Joan. Es tracta d'un col·loqui directe i obert entre el Mestre i el deixeble, que es basa en la llibertat i en la veritat. En aquest passatge també es fa referència a la vellesa: Jesús adverteix a Pere que, amb el pas del temps, haurà d'aprendre a continuar tenint-lo present que amb la vellesa venen incorporades un munt de limitacions i

malalties, que el limitaran en la seva acció, i potser el portaran a dependre dels altres en certs aspectes.

Aquest diàleg ens ofereix un gran ensenyament: en cada etapa de la vida ens hem de conèixer i hem d'aprendre a ser coherents, tot comptant amb les nostres fragilitats. Per això necessitem, sobretot en la vellesa, una *espiritualitat* que ens ajudi a mantenir-nos fidels al seguiment de Crist fins al final i que sàpiga agrair al Senyor totes les benediccions que rebem de la seva infinita bondat (cat.15) i que sapiguem donar, a les joves generacions que venen darrere nostre, espais d'escolta atenta i pacient.

Renéixer, tenir ganes de viure, és el gran repte dels membres de Vida Creixent i de tota la gent gran. La promesa de Jesús: “ [...] *be vingut perquè tinguin vida, i en tinguin a desdir*” (Jn10,10) encara ressona en el nostre interior. Encara que la flama es vagi apagant, queda el caliu; brases amagades d'esperança; hi ha vida; hi ha capacitat per escalfar, il·luminar i donar sentit a la vida.

TEMPS PER ESCOLTAR I COMPARTIR

La fe ens fa capaços de renéixer per mitjà de tot el que la nostra vida té de fragilitat sí, però també d'esperança, perquè estem destinats a l'eternitat de Déu.

En el diàleg entre Jesús i Pere, Jesús ens avisa que la vellesa ve amb un seguit de limitacions i malalties que limitaran la nostra activitat i ens portaran a dependre dels altres en alguns aspectes.

Hem de ser coherents i aprendre a viure amb la nostra fragilitat. Necessitem espiritualitat per mantenir-nos fidels al projecte que Déu té per a cada un de nosaltres.

TEMPS PER AL COMPROMÍS

“Viu, perquè jo he vingut perquè tinguis vida”. Viure significa començar cada dia amb esperança; estar alegres i agraïts. Saber-nos acompanyats i animats. Viure és lluitar, caure i aixecar-se, escoltar i seguir la crida, saber-nos estimats i esperats, oblidar el nostre “ego” i pensar en els altres...; és morir, com el gra de blat, per donar nova vida.

Un bon compromís pot ser repassar, amb serenitat, gratitud i goig, això que se’ns diu l’apartat anterior.

TEMPS PER PREGAR

Mireu, Senyor, la nostra fragilitat.
Fins on ens porti el cor,
acompanyeu-nos per no perdre l'esperança.

Fins on ens porti la nostra mirada,
feu que el camí ens l'obri la vostra Paraula.

Fins que la violència desaparegui,
ajudeu-nos a estar al costat de les víctimes.

Fins que perdoneu les nostres culpes,
feu que siguem pacients.

Sota la vostra protecció,
serenament, resistint i esperant,
volem viure com a fills i germans,
fins que Vós ens crideu
a temps nous i millors.
Amén.